

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 225.708 van 5 december 2013

in de zaak A. 206.747/VII-38.677.

In zake : Frederik MAJOIE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steve Ronse en tevens door
 advocaat Bram Vandromme
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Walle 113
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Bronders
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 Kees SCHELLEKENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Vekeman
 kantoor houdend te 9500 Geraardsbergen
 Pastorijstraat 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 16 augustus 2012 waarbij de bestuurlijke beroepen aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 13 oktober 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Kees Schellekens voor

de uitbreiding van een nertsenkwekerij, gelegen aan de Steenweg op Baarle 45 te Ravels (Poppel), ongegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 december 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steve Ronse, die tevens loco advocaat Bram Vandromme verschijnt voor verzoeker, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Kim Van Tulden die loco advocaat Veerle Vekeman verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een nertsenkwekerij aan de Steenweg op Baarle 45 te Ravels. Verzoeker is omwonende van de inrichting.

3.2. Op 7 november 2006 dient de exploitant bij de deputatie van de provincie Antwerpen een vergunningsaanvraag in voor de verandering van de bestaande nertsenkwekerij door toevoeging en uitbreiding. Het voorwerp van de vergunningsaanvraag bestaat concreet onder meer uit de uitbreiding met bijkomende stalplaatsen voor 10.854 nertsen, waardoor in totaal 19.254 nertsen gehouden zullen worden, en diverse machines voor de behandeling van pelzen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 12,5 kW.

Om tot de toevoeging en uitbreiding te komen zullen bestaande veeteeltinrichtingen, met name een inrichting gelegen te Dendermonde voor het houden van 35.000 slachtkuikens en een inrichting gelegen te Dessel voor het houden van 10.500 leghennen, stopgezet worden en verplaatst naar de gemeente Ravels.

3.3. Met een besluit van 10 mei 2007 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning onder voorwaarden, voor een termijn verstrijkend op 26 januari 2026.

3.4. Tegen voormeld besluit stellen een zestal omwonenden bestuurlijk beroep in bij de Vlaamse regering.

3.5. Met een ministerieel besluit van 12 februari 2009 wordt dit beroep ongegrond verklaard en wordt de beroepen beslissing bevestigd. De vergunningstermijn wordt evenwel ingekort tot 26 januari 2016.

3.6. Tegen voormeld besluit stelt de exploitant een annulatieberoep in bij de Raad van State. Met het arrest nr. 196.368 van 24 september 2009 wordt het ministerieel besluit van 12 februari 2009 vernietigd omdat de halvering van de vergunningstermijn op geen enkele wijze werd gemotiveerd.

3.7. Na het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure hernomen en in dat kader worden opnieuw een aantal adviezen uitgebracht die alle voorwaardelijk gunstig zijn.

3.8. Op 10 februari 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 10 mei 2007 ongegrond en bevestigt zij die beslissing. Twee omwonenden, waaronder huidige verzoeker, tekenen tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad van State. Met het arrest nr. 213.339 van 19 mei 2011 wordt het besluit van 10 februari 2010 vernietigd wegens schending van de regels van het openbaar onderzoek.

3.9. Ingevolge dit arrest dient de tussenkomenende partij op 17 juni 2011 een nieuwe vergunningsaanvraag in voor het veranderen en het uitbreiden van de bestaande nertsenkwekerij met bijkomende plaatsen voor 10.854 nertsen, waarvan 2.009 moederdieren en 8.845 jongen. Door het inwilligen van die aanvraag zou de omvang van de kwekerij gebracht worden op totaal 19.254 nertsen, waarvan 3.209 moederdieren en 16.045 jongen, wat een vermindering van het aantal moederdieren en een verhoging van het aantal jongen inhoudt ten opzichte van de aanvraag die in 2006 werd ingediend.

3.10. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek dient onder meer verzoeker een bezwaar in.

3.11. Op 13 oktober 2011 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn die samenvalt met de geldigheidsduur van de basisvergunning.

3.12. Verzoeker en enkele andere omwonenden stellen op 15 december 2011 bij de Vlaamse regering beroep in tegen deze beslissing.

3.13. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen verleend :

- a) de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid adviseert op 10 februari 2012 gunstig;
- b) op 23 februari 2012 verleent de afdeling Milieuvergunningen eveneens een gunstig advies;
- c) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie stelt op 28 februari 2012 voor om de beroepen ongegrond te verklaren en de beroepen milieuvergunning te bevestigen.

3.14. Met een besluit van 16 augustus 2012 verklaart de Vlaamse minister de ingestelde beroepen ongegrond en bevestigt zij de in eerste aanleg genomen beslissing.

Het besluit van 16 augustus 2012 vormt de inzet van voorliggend annulatieberoep. Het is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat het beroep ingediend door de omwonenden betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning voor de verandering door uitbreiding en wijziging van een nertsenkwekerij tot een totaal van stalplaatsen voor 19.254 nertsen (waarvan 3.209 moederdieren en 16.045 jongen), en andere aanhorigheden;

Overwegende dat in een straal van 100 meter rondom de perceelgrenzen van de inrichting circa 9 woningen zijn gelegen; dat de dichtste woningen (een zestal ten noorden) op circa 65 meter afstand van de dichtste nertsenstallen (sheds) zijn gelegen;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek drie schriftelijke bezwaren (één afzonderlijk en twee gezamenlijk) werden ingediend die

betrekking hebben op onder meer stank- en vliegenoverlast, de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, de ligging in een Vogelrichtlijngebied en een ernstige waardedaling voor omliggende eigendommen;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek dd. 3 februari 2012 van de afgevaardigde van de afdeling Milieuvergunningen bleek dat er geen geur- of stofhinder kon waargenomen worden ter hoogte van de dichtstbijgelegen woningen;

Overwegende dat ten oosten op ongeveer 300 m zich een woongebied met landelijk karakter en een woonuitbreidingsgebied bevindt;

Overwegende dat de nertsenkwekerij open stallen (sheds) heeft; dat de dieren in kooien van 3 of 5 dieren zullen zitten; dat elke kooienrij voorzien is van een duurzaam gootsysteem voor de opvang van nertsenmest; dat morswater en gier(mestvocht) onder de kooien opgevangen wordt in een mestgoot en via een drainagebuis verzameld en afgevoerd wordt naar een mestzak; dat de vaste mest opgevangen wordt op een band gespannen over de goot en regelmatig verwijderd wordt;

Overwegende dat de vaste mest opgeslagen wordt in een mesthoop voorzien van een betonnen vloer en omwald met een betonnen muur; dat de mest opgehaald wordt door een erkende overbrenger en afgevoerd naar een erkende verwerker;

Overwegende dat eenmaal per jaar de kooien grondig gereinigd worden;

Overwegende dat de kringen onmiddellijk afgezonderd en bewaard worden in een vriescel, uitgezonderd tijdens de slachtperiode; dat in de slachtperiode (half november) de kadavers bewaard worden in afgesloten kadavertonnen; dat deze tweemaal per week opgehaald worden door een destructiebedrijf;

Overwegende dat doeltreffende bestrijdingsmiddelen getroffen worden ter voorkoming van ongedierte zoals ratten, muizen en insecten; dat de vaste mest op het gootsysteem besproeid wordt met insecticiden; dat door deze behandeling de kans klein is dat zich in de mesthoop nog vliegen ontwikkelen;

Overwegende dat tijdens het bezoek er geen vliegen werden waargenomen, noch in de stallen, noch binnen de inrichting, noch nabij de mestopslag;

Overwegende dat nestmateriaal en haren op het terrein regelmatig worden verwijderd; dat de meeste oppervlakken, die bereden worden, verhard zijn; dat tussen twee rijen hokken binnen een shed het gangpad verhard is;

Overwegende dat de dieren pasteus voeder krijgen; dat dit geen stofhinder geeft;

Overwegende dat de hokken in openlucht staan zodat er geen ventilatie nodig is; dat tussen 22u en 7u er geen activiteiten plaatsvinden die noemenswaardige geluidshinder produceren; dat tijdens het bezoek er geen geluidshinder kon waargenomen worden;

Overwegende dat om ontsnappen van de dieren te vermijden het ganze terrein voorzien is van hekken, waarvan de bovenkant omgebogen werd en voorzien van elektrische schrikdraad; dat deze maatregelen ook bedoeld zijn om onbevoegden de toegang te verhinderen; dat de zoon van de exploitant op het terrein van de inrichting woont; dat tijdens de afwezigheid van de exploitant, het terrein bewaakt wordt door honden;

Overwegende dat de inrichting en het terrein in ordelijke en hygiënische toestand verkeren;

Overwegende dat de inrichting in het Vogelrichtlijngebied Arendonk, Merksplas, Oud-Turnhout, Ravels en Turnhout gelegen is;

Overwegende dat de nertsen permanent opgesloten zitten in fijnmazige kooien, waardoor er geen contact mogelijk is met vogels, die in de omgeving aanwezig zijn of over het bedrijf vliegen;

Overwegende dat de fokkerij zelf afgesloten is door een 3-voudige afsluiting, waardoor nertsen niet uit de fokkerij zouden kunnen ontsnappen;

Overwegende dat op de fokkerij steeds enkele waakhonden vrij rondlopen, die onmiddellijk door hun geblaf alarm slaan en elke nerts achtervolgen, die eventueel probeert te ontsnappen.

Overwegende dat door de bovenstaande maatregelen de vogels niet in contact zullen komen met de nertsen;

Overwegende dat een nertsenkwekerij geen emissies levert die aanleiding kunnen geven tot een schending van een Vogelrichtlijngebied;

Overwegende dat om bovenvermelde redenen deze nertsenkwekerij geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het Vogelrichtlijngebied zal veroorzaken; dat bijgevolg de milieuvergunningsaanvraag niet onderworpen dient te worden aan een passende beoordeling die de effecten van de activiteit op de speciale beschermingszone onderzoekt conform artikel 36ter, § 3 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997;

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/927/EU betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie 'intensieve veeteeltbedrijven'; dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1 - milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011);

Overwegende dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn (overgenomen in bijlage II bij het DABM); dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid geen beperkingen voor toekomstige milieuvergunningsaanvragen kan opleggen; dat iedere milieuvergunningsaanvraag apart moet beoordeeld worden;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting gelegen is in het 'Maasbekken'; dat de inrichting niet gelegen is in een overstromingsgebied of in een risicozone voor overstromingen;

Overwegende dat het agrarisch gebied, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de

toepassing van de ontwerp gewestplannen en de gewestplannen, bestemd is voor de landbouw in de ruime zin en behoudens bijzondere bepalingen alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen alsmede de woning van de exploitanten mag bevatten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt en ook de para-agrarische bedrijven; dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt slechts mogen opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300 m en 100 m echter niet geldt in geval van de uitbreiding van bestaande bedrijven;

Overwegende dat het in voorliggend geval duidelijk gaat om het uitbreiden van een bestaand vergund landbouwbedrijf; dat sinds 1987 meerdere stedenbouwkundige vergunningen verleend werden voor het bouwen en verder uitbreiden van de betrokken nertsenfarm; dat het gaat om een grootschalig bedrijf, dat met deze aanvraag verdubbeld wordt in omvang; dat hoewel de afstandsregels niet van toepassing zijn bij bestaande bedrijven, ze hier toch nagekeken werden, gezien de aanzienlijke uitbreiding van het bedrijf; dat het dichtstbijzijnde woongebied een woongebied met landelijk karakter is en op ruim 300 meter van het bedrijf ligt; dat het dichtstbijzijnde woonuitbreidingsgebied op meer dan 400 meter ligt; dat het bedrijf voldoet aan de afstandsregels;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker roept als enig middel de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, doordat de bestreden beslissing een overdreven uitbreiding van het bestaande bedrijf toestaat zonder voldoende rekening te houden met de onmiddellijke omgeving, terwijl in het verleden telkens de aangevraagde uitbreidingen werden geweigerd, waardoor bij hem het gerechtvaardigde vertrouwen werd gewekt dat dergelijke uitbreidingen ook in de toekomst zouden

worden geweigerd. Verzoeker wijst er ook op dat het controlebezoek van de afdeling Milieuvergunningen heeft plaatsgevonden op een ogenblik dat gunstig was voor de beoordeling van de hinder, met name in de winter, en dat de op 27 juli 2006 geweigerde uitbreiding betrekking had op 2.058 nertsen terwijl het voorwerp van kwestieuze uitbreiding bestaat uit 10.854 nertsen.

5. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker voor het eerst in de huidige procedure de stelling huldigt dat "op slinkse wijze een vergunning voor 22.463 dieren zou zijn toegestaan i.p.v. de gevraagde vergunning voor 19.254 dieren, omdat in de verleende vergunning werd uitgegaan van een verhouding van 1 moederdier op 5 jongen, terwijl dat in de basisvergunning 1 moederdier op 6 jongen betrof". Die verhouding kan volgens de verwerende partij niet als onredelijk worden aanzien en in afwezigheid van een beroepsargument was het niet aan haar om te motiveren waarom die verhouding kon worden gehandhaafd. Zo de exploitant de facto meer jongen zou houden dan vergund, zijn volgens de verwerende partij de milieuvergunningsvoorwaarden geschonden, hetgeen kan worden beteugeld door de instanties die instaan voor de milieuhandhaving. Het plaatsbezoek van 3 februari 2012 was volgens de verwerende partij slechts een navolgend bezoek na dat van 22 augustus 2011. Bij dat bezoek werd, blijkens de beslissing van de deputatie, geen hinder van vliegen waargenomen. Tevens kon de typische geur bij de kooien niet worden waargenomen ter hoogte van de hoofdweg of aan het begin van de landwegel, en werd vastgesteld dat er op meerdere wijzen in afscherming werd voorzien. Wat betreft de vroegere weigeringen van een beoogde uitbreiding, stelt de verwerende partij dat het bestreden besluit zelf overweegt dat de vergunningverlenende overheid geen beperkingen voor toekomstige vergunningsaanvragen kan opleggen en dat elke aanvraag afzonderlijk moet worden beoordeeld.

6. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat hij zich in voorliggend beroep niet hoeft te beperken tot de argumenten die voorheen aangevoerd werden in het beroepsschrift tegen de in eerste aanleg genomen beslissing over de vergunningsaanvraag. Met betrekking tot de kritiek op het

"vermeende plaatsbezoek", voegt verzoeker toe dat de verwerende partij zich, mede ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep, niet kan verschuilen achter een plaatsbezoek dat afgelegd werd tijdens de procedure in eerste aanleg. Wat de "gehekelde berekeningswijze" van het aantal dieren betreft, moet volgens verzoeker worden vastgesteld dat de verwerende partij kennelijk is uitgegaan van een verkeerde feitelijke voorstelling. Ten slotte merkt hij op dat de exploitant ten tijde van de basisaanvraag vrijwillig het aantal dieren heeft beperkt tot 8.400 "teneinde de aangeklaagde hinder binnen aanvaardbare perken te brengen".

7. De tussenkommende partij merkt op dat verzoeker zelf woonachtig is in het betrokken agrarisch gebied en dat de afstandsregels van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen in principe niet van toepassing zijn. Zij wijst eveneens op de lange periode van meer dan 25 jaar die reeds verstreken is sinds de afgifte van de vergunning in 1987 en op de evolutie in de exploitatie van nertsbedrijven. De tussenkommende partij citeert voorts uit de weigeringsbeslissingen van 12 december 1991 en 18 januari 1994 om aan te tonen dat die vroegere weigeringen niet stoelen op de hinderlijkheid van een nertsenkwekerij.

8. In zijn laatste memorie beklemtoont verzoeker dat de wijze van exploitatie van de nertsenkwekerij in de afgelopen twintig jaar niet essentieel werd gewijzigd. Zelfs in de veronderstelling dat de exploitatiewijze niet voldoende vergelijkbaar zou zijn, motiveert de beslissing volgens hem niet waarom, in het licht van de voorheen noodzakelijk geachte beperking tot 8.700 dieren om de hinder binnen aanvaardbare perken te houden, thans een inrichting met bijna 20.000 nertsen geen overmatige hinder met zich zou meebrengen.

Beoordeling

9. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke een persoon uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Het vertrouwensbeginsel kan enkel geschonden zijn wanneer eenzelfde overheid op een niet te verantwoorden wijze terugkomt op een vaste gedragslijn of op toezeggingen of beloften die zij in een bepaald concreet geval heeft gedaan.

10. De loutere omstandigheid dat met betrekking tot dezelfde inrichting in het verleden milieuvergunningsaanvragen werden geweigerd, heeft niet tot gevolg dat later geen vergunning meer kan worden verleend door om het even welke overheid. Te dezen toont verzoeker ook niet aan dat de milieuhygiënische beoordeling van de aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid, op onrechtmatige wijze afwijkt van een vorige beoordeling door de verwerende partij van de relevante hinderaspecten. In het kader van voorliggend geding kan verzoeker vooreerst niet dienstig verwijzen naar vroegere beslissingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels en de deputatie van de provincie Antwerpen. Het vertrouwensbeginsel slaat immers op de rechtmatige verwachtingen die gewekt zijn door het bestuursoptreden van dezelfde overheid. Wat betreft de beslissingen van de bevoegde Vlaamse minister van 18 januari 1994 en van 27 juli 2006, wordt vastgesteld dat in geen van voornoemde gevallen de vergunningsaanvraag werd geweigerd wegens de hinderlijkheid van de inrichting en de onverenigbaarheid ervan met de onmiddellijke omgeving. De ministeriële vergunningsweigering van 18 januari 1994 was gelegen in het ontbreken van het vereiste milieueffectenrapport. Met de beslissing van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 27 juli 2006 werd de toendertijd beoogde uitbreiding geweigerd omwille van het niet voorhanden zijn van voldoende rechten met betrekking tot de mestproductie, wegens het verval van overgenomen rechten van een bedrijf in Boutersem. Bijgevolg mist het middel feitelijke grondslag in zoverre wordt aangevoerd dat eerdere aanvragen tot uitbreiding "telkenmale werd(en) (...)

verworpen door de vergunningverlenende overheid (...) omwille van de hinder die de nertsenkwekerij met zich meebrengt". De verwerende partij kan dan ook niet worden verweten bij het nemen van de thans bestreden beslissing te zijn afgeweken van een vaste gedragslijn die zij ten aanzien van de kwestieuze inrichting zou hebben aangenomen.

11. Inzake verzoekers betoog dat er sprake is van een "slinkse wijze van uitbreiding" doordat het aantal jongen per moederdier wordt onderschat, geldt de vaststelling dat de bestreden beslissing het houden van precieze dieren aantallen vergunt - namelijk maximaal 19.254 nertsen waarvan 3.209 moederdieren en 16.045 jongen - zodat het middel geen uitstaans heeft met de wettigheid van de aangevochten milieuvergunning, maar wel met de naleving en handhaving ervan gedurende de exploitatie van de inrichting.

12. De gegevens van de zaak laten niet toe te besluiten dat de verwerende partij de hinder van de inrichting op een kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld.

Ter zake steunt de bestreden beslissing niet alleen op een beweerdelijk eenmalig plaatsbezoek, maar op een eigen redengeving die aandacht heeft voor de bewoning in de onmiddellijke omgeving van de inrichting, de voorziene technische uitrusting en maatregelen tijdens de exploitatie om geur-, stof- en geluidshinder en overlast door ongedierte te vermijden. De wettigheid van die motieven wordt door verzoeker niet betwist.

13. Een schending van het vertrouwensbeginsel wordt niet aangetoond. Bijgevolg is het middel ook ongegrond in zoverre de niet op zichzelf staande schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht wordt aangevoerd.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf december tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin